

[Undervisningsministeren.]

dette område. Jeg har i og for sig også forståelse for den utilfredshed, der kommer til orde fra de uddannelsessøgendes side, men vi må vel begge erkende, at de statsfinansielle muligheder for store ekspansioner på dette område desværre ikke er til stede i øjeblikket. Jeg håber, at den undersøgelse, vi har i gang af alternative finansieringsmuligheder bortset fra statsmidler, kan bringe os ind i en udvikling, der i højere grad gør uddannelsesstøtten meningsfuld i henseende til at løse de opgaver omkring en mere ligelig rekruttering til de højere uddannelser, som vi begge er enige om.

Jeg kan også helt give tilslutning til fru Kristine Heltbergs bemærkninger om, at vi i hvert fald ikke skal have nogen yderligere forringelse af den nuværende uddannelsesstøtte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtages uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Kiropraktisk behandling).

Lovforslaget (nr. 209) findes i tillæg A. sp. 5831, fremsættelsen i tidenden sp. 4043).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Evald Kristensen: Lovforslaget om ændring af lov om offentlig sygesikring med undertitel kiropraktisk behandling, som socialministeren fremsatte den 28. februar 1973, går i al sin enkelhed ud på at give tilskud til patienter, som søger kiropraktor-

hjælp mod deres lidelser, vel at mærke uden at der skal foreligge lægehenviisning.

Jeg vil gerne betragte den 28. februar som en mærkedag ikke alene i folketingets historie, men også i kiropraktikkens historie. Selv om der i dag flages på Christiansborg, ved jeg godt, at det ikke er for kiropraktikken, men i anden anledning, men for de tusinder af patienter, der gennem årene har søgt helbredelse ved kiropraktorer, er det i hvert fald en glædesdag, man også kan flage for.

I over 50 år har kiropraktorerne virket for folkesundheden i Danmark. I tusindvis har patienter søgt behandling for ryglidelser, som i dag er ved at være en folkesygdom. Mange har opdaget, at her kan kiropraktorerne hjælpe, og derfor har tusinder af patienter søgt hjælpen uanset alle de advarsler, som kom, ikke mindst fra lægestanden. Ord som kvaksalveri blev tit hæftet på deres viden og kunnen, og der gik mange år, før lægerne selv erkendte, at her var et område, som de havde forsømt. I de senere år har de forsøgt at tage det op, de kalder det blot ikke kiropraktik, men manipulation, som lægerne forsøger at tilegne sig gennem kortere kursus.

Det siger sig selv, at her er et område, som kiropraktorerne med et studium på 4-4½ år vel nok bedre kan klare, og det har befolkningen, som har haft behov for hjælpen, hurtigt fundet ud af, hurtigere end vi, der sidder herinde og skal lovgive. Kiropraktorerne har som sagt specialiseret sig i ryglidelser og har en uddannelse, som jeg nævnte før, på 4-4½ år i modsætning til lægernes uddannelse, som er en alsidig uddannelse.

Kiropraktikundervisning foregår i dag ikke alene i USA og Canada, men også i England, således at vi nu har en kiropraktorskole inden for fællesmarkedsområdet, men mon ikke det var en idé, at et af de nye universitetscentre kunne tage kiropraktoruddannelsen med i planlægningen — her tænker jeg specielt på centret i Ålborg. Herved bliver man i stand til at kontrollere uddannelsen, noget, der for modstanderne har været ret afgørende. At gøre uddannelsen billigere for de studerende er vel også et af de formål, der her kunne tilgodeses.

Som jeg sagde før, er der flere og flere, der